

Sygn. akt IV CSK 731/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa H. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w G. i Sądowi Okręgowemu
w G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] na rzecz radcy prawnego K. R. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym;**
- 3. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka H. J. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 lipca 2013 r., w którym oddalono jej apelację, wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 czerwca 2012 r. Powódka wystąpiła przeciwko pozwanemu Skarbowi Państwa (Sądowi Rejonowemu w G. i Sądowi Okręgowemu w G.) o zapłatę kwoty 76 000 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za wadliwe orzeczenia we wskazanych w pozwie dwóch sprawach cywilnych.

W skardze podnoszono zarzuty naruszenia prawa procesowego i prawa materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powódka wskazywała na oczywistą zasadność skargi (w związku z naruszeniem art. 417² k.c.). Według powódki, oczywista zasadność skargi wynikała także z naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 378 § 1 k.p.c., art. 386 § 2 k.p.c. oraz z racji niewzięcia pod uwagę nieważności postępowania przed Sądem pierwszej instancji (pkt 1 i 2 skargi). Skarżąca wnosiła o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść szczegółowego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę strony pozwanej, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występują przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c. Z ustaleń faktycznych dokonanych przez Sądy meriti wynika, że nie było podstaw do przyjmowania nieważności postępowania przed Sądem drugiej instancji. Świadczy o tym przed wszystkim sposób ujęcia zarzutu „nieważności wyroku” w pkt 1 apelacji powódki oraz wyjaśnienia Sądu Apelacyjnego zawarte na s. 7 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Ponadto Sąd drugiej instancji przekonywająco wyjaśnił, eksponując ustalenia faktyczne dokonane w sprawie, dlaczego nie mógł być w niej zastosowany przepis art. 417² k.c., przyjmujący wyjątkową odpowiedzialność Skarbu Państwa za doznaną krzywdę legalnym wykonywaniem władzy publicznej

na podstawie zasady słuszności. Sąd Apelacyjny trafnie bowiem stwierdził, że zasada ta nie może być brana pod uwagę wówczas, gdy prawomocnym wyrokiem zasądzono od powódki zwrot należności wynikającej z zawartej przez powódkę umowy pożyczki z Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, bowiem powódka nie spłaciła tej pożyczki.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98, art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 12, 16 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.). Odstąpiono od obciążenia powódki od kosztów postępowania kasacyjnego na podstawie art. 102 k.p.c.